

نظام تربیتی امروز، اپراتور تربیت می‌کند نه انسان

مفسر قرآن کریم ضمن تأکید بر اینکه یقین از نیازهای ضروری زندگی است که دنیای جدید می‌خواهد آن را از ما بگیرد، گفت: باید حواسمان باشد با هر اشکالی، آنچه داریم را از دست ندهیم.

مفسر قرآن کریم ضمن تأکید بر اینکه یقین از نیازهای ضروری زندگی است که دنیای جدید می‌خواهد آن را از ما بگیرد، گفت: باید حواسمان باشد با هر اشکالی، آنچه داریم را از دست ندهیم.

به گزارش ایکننا، مراسم سوگواری ایام اربعین حسینی با سخنرانی سیدمجتبی حسینی، با محوریت شرح زیارت اربعین امام حسین(ع)، شب گذشته اول شهریور برگزار شد که گزیده آن را در ادامه می‌خوانیم؛

در این چند سال شرح زیارتی که امام صادق(ع) به حسن به عطیه آموزش داده بود را مطرح می‌کردیم. وقتی حسن بن عطیه از حضرت سوال کرد چطور امام حسین(ع) را زیارت کنیم، حضرت این زیارت را به او آموزش داد. در بخشی از زیارت می‌خوانیم: «جاهدت فی الله حتی اتیک الیقین». این عبارت در زیارت‌های مختلف پرتکرار است. معنای عبارت این است که تو در راه خدا جهاد کردی تا اینکه به یقین رسیدی.

گاهی از این عبارت اشتباه برداشت می‌شود. این عبارت برداشت شده از آیه قرآن در سوره حجر است: «وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ». ما نیز بحثمان را بر محور این آیه انجام می‌دهیم. برداشت اشتباه این است که گفته می‌شود ما به یقین رسیدیم و لازم نیست عبادت کنیم چون آیه می‌فرماید عبادت کن تا به یقین برسی، لذا وقتی به یقین رسیدی، عبادت لازم نیست. سوال ما این است که امیرالمومنین(ع) که در سجده شهید شده بود این آیه را نمی‌دانست یا اینکه اصلاً قضیه چیز دیگری است. پیامبر(ص) هم همینطور بود و تا روز آخر نماز جماعت اقامه کردند. آیا پیامبر(ص) در روز آخر به یقین نرسیده بود؟

یکی از معانی یقین، مرگ است

یقین آن نوع دریافتی است که در آن شک و تردیدی نیست. اولین نکته این است که در آیه فرموده شده: «حتی یاتیک الیقین» یعنی یقین سراغت بیاید، نه اینکه تو سراغ یقین بروی. یک پاسخ این است که یکی از معانی یقین مرگ است یا یکی از مصداق‌های یقین در قرآن مرگ است لذا معنای آیه این است تا زمانی که مرگ به تو برسد خداوند را عبادت کن. این معنا، معنای درستی است منتهی یک سوال مطرح می‌شود و آن اینکه آیا ما قبل از مرگ به یقین نرسیدیم؟ پس چرا امیرالمومنین(ع) فرمود: «لو کشف الغطاء ما ازددت یقیناً» یعنی اگر همه پرده‌ها کنار بروند یقین من اضافه نمی‌شود.

یقین یک چیزی نیست که به شما چسبانده باشند و از شما جدا نشود. یقین لحظه‌ای است. آیه هم با فعل مضارع که دلالت بر استمرار دارد می‌فرماید: «حتی یاتیک الیقین» یعنی هر لحظه برای تو یقین می‌آید. گاهی این یقین می‌رود. اطلاعات ذهنی نمی‌رود ولی معرفت حذف می‌شود. ممکن است من از کسی اطلاعات داشته باشم ولی معرفتی به او ندارم. همچنین ممکن است به کسی معرفت داشته باشیم ولی اطلاعات نداشته باشم. مثلاً من نسبت به دوستانم معرفت دارم ولی ممکن است شماره ملی و تاریخ تولد او را ندانم. خیلی‌ها از اهل بیت(ع) اطلاعات داشتند ولی معرفت نداشتند. معرفت یعنی بدانیم روحیه و سبک رفتار حضرت چیست.

یقین انسان چه زمانی تثبیت می‌شود؟

یقین یک مرتبه بالاتر از معرفت است و به تمام وجود ما برمی‌گردد. این یقین لحظه‌ای است. زمانی که شما به مرگ می‌رسید آن مقدار یقین که داشتی برایت تثبیت می‌شود. حالا معنای زیارت این است که تویی امام حسین(ع) جهاد کردی تا یقین برایت آمد. این یقین همان یقین لحظه‌ای است. به همین دلیل است که پیامبر(ص) در نماز می‌فرمود: «اهدنا الصراط المستقیم» چون هدایت، لحظه‌ای است و هر لحظه باید انسان در مسیر مستقیم بماند. اگر یک لحظه این هدایتی که از سمت خدا است قطع شود کار انسان تمام است. تا مادامی که شما نیاز به یقین دارید، نیاز به هدایت دارید، باید خدا را عبادت کنید. به همین خاطر امام حسین(ع) حتی در شب عاشورا هم به اقامه نماز پرداخت.

یک بحث دیگر درباره یقین این است که یقین نیاز دنیای امروز ما است که همه رسانه های داخل و خارج دارند از ما می گیرند. اصلا عالم روشنفکری عالم مبارزه با یقین است. اگر کسی یقینی درباره چیزی صحبت کند می گویند روشنفکر نیست؛ هر حرفی شما می زنید باید بر اساس احتمال و گمان باشد. امروزه داشتن یقین از نیازهای ضروری زندگی شخصی و اجتماعی و خصوصا درونی است که ما متاسفانه نداریم و حتی من به عنوان مسلمان می خواهم پشت سر کسی نماز بخوانم، سریع می گویند این آدم فلان است و همین نماز جماعت را هم از ما می گیرند.

متاسفانه زیاد حرف زدن از عوارض پست مدرن است. شما الآن نمی توانید یک گزاره بگویید که بدانید صد درصد درست است. حتی در یقینی ترین گزاره های ریاضی هم تردید می شود. الآن شما هیچ چیز نداری بتوانی روی آن بایستی و اگر بایستی می گویند تعصب داری. دنیای امروز بنچ مارک های تو را از تو گرفته است. لذا باید حواسمان باشد با هر اشکالی، آنچه داریم را از دست ندهیم. البته من نمی گویم اگر اعتقاد غلط داری از دست نده ولی تا دلیل قاطعی علیه اعتقادات پیدا نکردی آن را از دست نده.

درس ما از این قسمت زیارت این است که یقین با عبادت به دست می آید. اینطور هم نیست که ما شب بخوابیم و یکباره به یقین برسیم ولی بعد از مدتی خودت می فهمی به یک انرژی یا یک آرامشی رسیدی. تو همان نماز را واقعا بخوان به یقینی که لازم داری می رسی.